

Vajon az alkotói nagyságnak mindig velejárója a halhatatlanság? Kultusz csak azoknak jut, akik valóban méltóak rá? S mikor elevenebbek a múlt nagyjai: ha szoboralakokként koszorúzzuk őket, vagy ha szenvedélyesen vitázunk róluk? – E kérdésekre Madarász Imre most is, mint legtöbb könyvében, olasz irodalom- és kultúrtörténeti példákkal válaszol. A neves irodalomtörténész-italianista olasz klasszikusok életművét és utóéletét veti-méri össze egymással és a mi korunkkal. Az előző rendszerben utópista szocialistaként elkönyvelt Tommaso Campanella munkásságának tragikus ellentmondásai és tanulságos paradoxonjai; az első nagy festőnő, Artemisia Gentileschi mai kultuszának könyvdokumentumai; Stuart Mária újjászületései az olasz drámaköltészetben; az 1799-es nápolyi forradalom női főszereplői a vértanúk és a zsarnokok oldalán; Giuseppe Mazzini kantiánus és antimarxista eszméi; nép és nemzet a tájnyelvi költészetről folytatott tizenkilencedik századi poétikai vitákban; Pinocchio története mint gyermekeknek szóló nevelődési kalandregény; Antonio Fogazzaro nagyregényének irodalomtörténeti helye; a fasiszta rezsim hivatalos filozófusának tartott Giovanni Gentile meggyilkolásának nyugtalanító kérdőjelei; az 1956-os magyar forradalom olasz irodalmi recepciója; Umberto Eco mint tudós mesemondó: izgalmas, eredeti tanulmányok készítenek töprengésre, olvasásra, vitára az olvasókat, korántsem csak az italianisztika vagy a kultusz kutatás beavatottjait.

2000 Ft

